

“Al Delta apostem per un model holandès a la mediterrània”

Jesús Gómez, exdirector territorial d'Acció Climàtica amb ERC, conversa amb el SETMANARI L'EBRE com a nou responsable d'adaptació al canvi climàtic del delta de l'Ebre, nomenat per un govern del PSC. El seu paper és coordinar tota l'Estratègia Delta.

Terres de l'Ebre Òscar Meseguer

Vostè estrena la figura de coordinació de l'Estratègia Delta del Govern al delta de l'Ebre.

És una figura tècnica per a intentar que totes aquelles actuacions que s'estaven fent al Delta tinguessin continuïtat, des del punt de vista tècnic, i que l'Estratègia Delta i el Piga-de, que és el pla integral de gestió de l'aigua dolça del Delta, se desenvolupen de forma transversal, entre el Departament de Territori, del qual depenc, i el d'Agricultura. Això venia d'Acció Climàtica i en aquell moment les dos parts estaven unides. La gent del territori no volia que hi hagués una separació entre la part ambiental [ara Territori] i la part estrictament agrícola [Agricultura], i això és el que se m'encomana.

El que va plantejar l'Estratègia Delta era un govern d'Esquerra en què vostè hi va ser com a director territorial i ara hi ha un govern socialista que li ha fet confiança en el mateix sentit. Quina lectura en fa?

Estem acostumats, moltes vegades, a què governs diferents agafin el que s'havia fet, fan creu i ratlla i fan polítiques noves, i jo penso que aquí la voluntat del nou Govern ha sigut continuar el que ells han considerat que era correcte i que a més a més volen potenciar. I jo, encantat de poder seguir treballant pel delta de l'Ebre en una cosa que a mi m'agrada, que és necessària i en què puc ser útil.

Podem parlar d'un moment històric, d'un punt d'inflexió? Tot el que va suposar el temporal Gloria i altres de posteriors ha fet que els governs s'hagen vist en l'obligació de posar fil a l'agulla?

El canvi climàtic està fent que el delta de l'Ebre, per la seua situació, siga una de les zones més colpejades de la Mediterrània occidental. I quan ens relaxem i penso que no n'hi havia per tant, ens torna a colpejar. De fet, fa un mes i escaig, unes

Jesús Gómez, en una imatge d'arxiu. CANAL TE

ventades molt fortes al Fangar van fer que la mar entrés un quilòmetre dins d'una zona que, a priori, tenia una elevació prou important i no es preveia que de manera immediata això allí hi pogués succeir. Tenim un plantejament d'adaptació al canvi climàtic al delta de l'Ebre, i el canvi climàtic el que fa és, de tant en tant, recordar que no l'hem de plantejar a molt llarg termini, sinó que ja l'hem de començar a plantejar a curt termini. De fet, el pla d'acció que tenim recull totes les coses que s'han de fer al Delta i planteja un programa d'execució a 15 anys.

Abans que l'obligació d'actuar al Delta fos irrenunciable, hi havia un gran distanciament polític entre el Govern d'Espanya i el Govern de la Generalitat, però hi va haver un moment en què es va produir una distensió, una voluntat de col·laborar. Vostè hi era, a la Generalitat. Este

“Cada vegada que pensem que no n'hi ha per a tant, el canvi climàtic ens torna a colpejar”

esperit és prou consistent?

Bé, hem de pensar d'on venim. L'Estat va plantejar fa quatre o cinc anys, com a pla de protecció del Delta, unes zones d'acomodació, és a dir, tirar enrere i dir que la mar d'alguna manera vaja fent el seu curs. En canvi, des de la Generalitat, seguint l'exemple d'Holanda i en consonància amb la filosofia que defensava la Taula de Consens [ajuntaments i regants], se planteja mantenir la morfologia actual del Delta. Per tant, els punts de partida són més que oposats, i la convergència l'hem anat fent en els últims anys i

penso que cada vegada és més significativa. Comencem a convergir en què hem de fer una preservació de l'actual morfologia i esta preservació s'ha de fer amb dragues, i que hem de preservar les tres grans zones de regressió, com són Marquesa, Buda i Trabucador, i obrir la badia del Fangar. Des de l'àmbit tècnic, hi ha diferents punts de vista, però convergim en els grans titulars.

Llavors, on situem la nova proposta d'atermenament de la costa de Deltebre que fa l'Estat i que no difereix de la que ja havia generat molta oposició al territori?

Com una proposta que fa el ministeri vinculada més a conceptes de com entenen ells que s'han de moure els pilots que delimiten el domini públic marítim-terrestre, en funció del que consideren zones inundables, però, per una altra banda, han acceptat treballar en

com protegim estes zones.

Potser el primer que s'ha anat materialitzant i més visible són les guardes de les basses i de les badies. Quin és l'estat d'estos projectes?

Hem començat a treballar per aquells llocs on era més fàcil a nivell d'autoritzacions i per les zones que presentaven una gran debilitat. Les basses estan fetes i a la guarda dels Alfacs falta una fase 3 de finalització que en estos moments està en procés d'autorització, amb el projecte redactat. La guarda del Fangar fa sis mesos no es considerava que fos una actuació molt urgent, ara ja sí que s'hi considera i, per sort, ja n'havíem començat el disseny. La redacció del projecte ja està adjudicada a una enginyeria i en estos moments l'estem acabant de definir, per a enviar-lo probablement a autorització al maig o al juny. La nostra voluntat és poder licitar l'obra al més prompte possible. De totes les coses que estan en marxa, la prioritat número u és poder executar la guarda del Fangar tal com ho tenim previst, des del port d'Illa de Mar fins al final, és a dir, la zona que més ha patit.

L'Estat ja ha acceptat que si que caldrà mobilitzar arenas en dragues, però si la Generalitat, quan vostè era delegat d'Acció Climàtica, parlava d'11 milions de metres cúbics, en l'actualització de l'estratègia que ha fet la consellera, a 15 anys vista, se parla de 6 milions.

D'una banda, hem vist que el material més compatible amb les platges a reforçar se concentra a les puntes de la Banya i el Fangar [vegeu complement] més que als dipòsits detectats inicialment. A més a més, d'acord amb la UPC i amb Costes [de l'Estat] preferim fer actuacions d'un calibre més menut i continuades en el temps que una actuació gran, perquè d'esta manera hi ha menys pèrdues. Sempre que tu fas una mobilització d'arena i la fiques damunt la platja, aquella are-